Význam Husa.

Letos se v Čechách i na Moravě oslavoval zvláště okázale týden Husův, do nějž spadá výroční den upálení jeho. Jakého účinku slavnosti tyto na národ český míti budou, o tom čteme v "Samostatnosti":

"Využívá-li se některými řečníky nebo stranami politickými památky k účelům strannickým, není to chvalitebné, a podle toho, jak se to provádí, mohlo by to býti nazváno někdy i hloupým nebo nestydatým a urážlivým, ale v naší době, stále ještě svým rázem politické a politisující, jest to konečně pochopitelné.

Valně různým jest od tohoto strannického využívání památky Husovy ve prospěch určitých stran používání jí k tomu, aby se určité myšlénky a zásady jejich programů jaksi stvrdily a podepřely autoritou Husovou. To může býti duch a způsob vlastenectví Husova; to může býti jeho lidovost a sociálnost; to může býti jeho reklamování práva rozumu a zkušeností u výkladu Písma a z toho v nejširším významu reklamování té svobody v uvažování o věcech božských a lidských vůbec — slovem reklamování práva svobody svědomí a myšlení; to může býti Husova pokrokovost naproti strnulému stavu tehdejší církve.

A předkládání a vykládání těchto a jiných ještě myšlének a vlastností Husových chtěj nechtěj bude míti své účinky i na poli politickém. Hus nechtěl býti theologem, nechtěl hýbati a dotýkati se článků víry, ale byl stržen svým úsilím mravním a vkročil i na toto pole; jeho úsilí mravní doteklo se i půdy dogmatické. Tak rozšiřování myšlének a ducha Husova samo sebou přinese své ovoce i v naší politice.

To byla jistě velká nesrovnalost, býti národem husitským, ale při tom provozovati ve Vídni politiku v úzkém spojení s římskými klerikály a trpěti, aby spojenectví toto vrhalo své stíny i do našich luhů domácích. Něco takového příčí se základu ducha minulosti naší, a ovoce z toho vyrostlé opravdu ukázalo smrtící záhubnost takovéto zvrácenosti. Ničeho positivního se tím nezískalo, ale za to veškeren náš vnitřní život národní proměnil se v jeden veliký úhor, na kterém podléhala zkáze každá volnější myšlénka, každý lepší úmysl, každá snaha poctivější. A na konec svědčilo to spojenectví o opaku toho, že bychom byli národem husitským. Přestali jsme býti svým národem; naše politika stala se vlastně politikou spojenců; zapsali jsme se ve služby cizí; bili jsme se za třetího. To byl následek toho, že myšlénky svobody a pokroku, lidovosti a pokrokovosti, které tvoří ducha husitismu, ztratily v národě dočasně na své síle.

Teď bohudík památka Husova rok co rok víc a více oživuje, a s tím i poroste síla těch myšlének. A to všecko se na konec ukáže obrozující silou i na poli politickém. Chtěj nechtěj, braň tomu, jak chceš. Osvětluj Husa s náboženského stanoviska; mluv o něm s hlediska národního; rozebírej jeho význam se zřetele světového — všecky cesty povedou do Říma, a ty toho nebudeš ani pozorovati. Jen že ten "Řím" nebude tentokráte Římem papežským, nýbrž právě naopak; užiji jsme jen obvyklého přísloví. Neboť cesty ty budou odváděti ve skutečnosti spíše od Říma, a tím samým i od Vídně.

Národ pojmuvší do sebe ducha husitského bude míti na konec i takovoutéž politiku. Pak bude na vždy konec krčení se, doprošování se, smlouvání a spojencování se zásadními odpůrci Husovými. Pak bude kolovati v národě i zcela jinaká krev; šíje bude vztyčena, páteř pevná a silná; politika česká bude míti nezdolný karakter. Bez bázně, ba vesele vykročí národ v boj s Vídni za svá práva, jako vyrukoval v zápas s Evropou v XV. století — buďto sám nebo jen rovný s duševně sobě rovnými, aby stal se rozhodujícím činitelem v této říši a vydobyl sobě samostatnosti duchovní i politické.

Obojí té samostatnosti: Neboť pravý Husita vztyčuje národu svému tento cíl: Nebuď ani duchovně Říma ani politicky Vídně. Vydobuď si té duchovní svobody, abys mohl svobodně hlásiti se k svému bohu, jejž ti tvůj rozum a srdce tvé svobodně zbudovaly, a nemusil vyznávati boha kýmkoli jiným předepsaného. A politicky získej tu samostatnost, abys otěže svých osudů vzal sám, zcela a nerušeně sám do rukou a nemusil spravovati sebe jen v mezích milostivého svolení někoho třetího, stojícího mimo tebe a někdy i proti tobě.

A to je konečný smysl, to bude konečné ovoce oživené památky Husovy v "Husově týdnu".

Slet sokolské župy Havlíčkovy a otevření tělocvičny Sokola v Humpolci.

Svátek, jež v neděli dne 8. července uchystala městu Humpolci a okolí sokolská župa Havlíčkova, stal se slavností všeho občanstva, i všech bratrských jednot sokolských, v župě "Havlíčkově" sdružených.

V předvečer sletu konána slavnostní akademie v Sokolovně, po jejímž zahájení sborem recitovala slečna Andulka Bečvářova báseň Mužíkovu "Tři věky", při čemž sklidila bouři potlesku. Ku konci akademie sehrána ochotnickým spolkem aktovka "Vzletem sokolím!" od Jar. Borotínského.

Již v sobotu oděl se Humpolec ve slavnostní háv. Z domů i samosprávných úřadů vyvěšeny prapory v barvách českých a slovanských a na četných místech byla okna opatřena sokolskými hesly a květinovou výzdobou.

V neděli již v časných hodinách ranních procházel hudební sbor městem, nesčíslné davy občanstva proudily hlavními ulicemi. Po 7. hodině dostavovaly se již i přespolní jednoty sokolské. Hlavní proud jejich dospěl však do Humpolce po 9. hodině dopolední. Nadšeně uvítán byl zejmena starostou Č. O. S. panem dr. Podlipným.

Po dopolední zkoušce nastoupen pochod do města v čele s hudebním sborem a 6 prapory jednot z Humpolce, Žďáru (Morava), Čáslavi, Německého Brodu, Přibyslavi a Kutné Hory na náměstí a stanul u radnice, která byla ozdobena prapory a chvojí. Před radnicí očekával Sokolstvo starosta města bratr Bečvář (v kroji sokolském) s městskou radou a členy obecního i okresního zastupitelstva. Uvítav Sokolstvo jmenem města, jmenem jednoty humpolecké i župy Havlíčkovy, zejmena pak starostu "České obce sokolské" br. dra. Podlipného, jemuž uspořádána při tom bouřlivá ovace, pravil, že jest třeba, aby lid náš byl statečným a Sokolstvo aby slučovala láska, neboť jen v bratrství, tak jako v dobách minulých, zvítězíme. (Na zdar!")

Humpolecké dámy a dívky podaly starostovi "Č. O. S." br. dru. Podlipnému a starostům jednot sokolských kytice růží a ověnčily prapory sokolské kvítím. Hohutný průvod, v jehož čele kráčeli dr. Podlipný, starosta sokolské župy Havlíčkovy a náměstek jeho MUDr. K. Tesař, náměstek náčelníka "České obce sokolské" O. Klenka odebral se k Sokolovně.

Za předsednictvem šla městská rada, obecní i okresní zastupitelstvo a za nimi dlouhá řada Sokolstva župy Havlíčkovy, v níž sdruženy jsou jednoty: Brod Německý, Čáslav, Hora Kutná, Jeníkov Golčův, Humpolec, Chotěboř, Ledeč, Polná, Potěhy, Přibyslav, Světlá n. L., Vrby, Žleby.

Krásně dekorovaná tribuna obstoupena byla pěveckým kroužkem, který po příchodu Sokolstva zapěl sbor. Před tělocvičnou v sousedních ulicích shromáždily se velké zástupy občanstva, které obsadilo i okna a střechy vůkolních domů.

Když se průvod rozestavil, vystoupil na tribunu starosta Č. O. S. dr. Jan Podlipný a srdečně pozdraven poukázal k účelu slavnosti, načež přešel k úkolu Sokolstva a k otázce, zda-li jej plní. Vzpomenul stručně politického zápasu od roku 1848 do let šedesátých, v nichž konečně spadla pouta svírající občanská práva a probudí se nový život.

Na všech stranách hlásili se čilí pracovníci, plni nadšení, kteří začali ihned novými myšlenkami působiti v národě.

Tehda platila mnoho hesla. Jedno z prvních, které rozplamenovalo a všude znělo, bylo: "Svůj ke svému a vždy dle pravdy!" Lid rozuměl mu a ihned zakládány spolky. V první řadě pak voláno: "Zpěvem k srdci a srdcem k vlasti." A v městech našich započal hlaholiti český hlas a český zpěv. Zakládány besedy občanské, literární a umělecké dle hesla: "ve práci a vědění jest naše spasení." Konečně, ač ne poslední v řadě byly spolky Sokolské, které měly význam kromobyčejný a poslání jejich bylo hlubšího významu neboť nejednalo se jen o pouhý tělocvik. Sokolem měl tělocvik býti uveden v soustavu na rozdíl od sportu, kterou mělo býti působeno na ladné a souměrné vyvíjení sil tělesných i duševních. V jednotách sokolských měl býti buzen a tužen duch národní. (Výborně! Výborně! Tak jest!) Jednoty mají tedy vychovávati junáky nejen pevných a silných svalů, křepkých a stepilých postav, nýbrž také bystrého ducha, pevné mysli, mužné odvahy, ušlechtilého nadšení a vlasteneckého přesvědčení. (Na zdar!)

To vše vystiženo v krátkém hesle. "V mysli vlast, v srdci smělost, v páži sílu." (Výborně!) Zakladatelům Sokolstva, nezapomenutelnému Tyršovi a Fuegnerovi (Bouřlivé "Sláva!") jednalo se o to, by národ náš po 200 let v porobě se nalézající opět vlastní silou (Tak jest!) a svým přičiněním se uplatnil, aby hřivnu do duše lidu vloženou přivedl k náležitému ocenění: nejednalo se tedy o prostou sílu hmotnou, nýbrž o sílu mravní, o sílu ethickou. (Souhlas).

Věděltě Tyrš, že jen národ zdatných lidí, vyspělých na zásadách mravních, že jen národ uvědomělý, znalý svých práv ale také i svých povinností, že jen národ taký může nabýti toho, co mu náleží; že jen národ vyzbrojený všemi nejkrásnějšími vlastnostmi ducha může opět domoci se toho, co mu bylo odňato. (Pochvala). A národu našemu bylo mnoho toho odňato — možno říci všechno. (Hlasy: Vždycky!)

Dějiny učí, co dovedli malí kmenové malého řeckého národa na Helladě a kam vyspěl zejmena nepatrný stát Athénský, dokud o sebe dbal a také vlastní naše dějiny poskytují nám obraz velice poučný. Malý náš národ, opírající se o právo, proniknut mravní ideou dovedl čeliti celému tehdejšímu světu. Havlíček napsal "Kdyby nebylo doby husitské, zhasla by sláva českého národa". [Výborně!] Bez doby husitské nebylo by doby Poděbradovy ani zlatého věku literatury naší. [Všeobecná pochvala a souhlas!]

Zásady hlásané v době husitské, "rovnost a bratrství", byly by dříve přišly ku platnosti, kdyby nebylo bratrovražedného boje panstva s lidem, na který řečník šířeji poukázal a pokračoval pak: Pak-li nám přidělen úkol, abychom vypili hořkost kalicha až na dno, jest nám dáno poslání, abychom byli apoštoly lidstva. K tomu třeba, abychom byli obrněni krásnými vlastnostmi husitskými.

Máme si však býti vědomi, že jsme na sebe odkázáni a že jen rozšafností, uvědomělostí, pracovitostí, pevností a vytrvalostí překonáme odpůrce. Jest třeba, bychom byli tím ostražitějšími a vždy hleděli zákonů, totiž jich využitkovati ve prospěch národa. Aby tak se díti mohlo, třeba mužů celých, vyzbrojených vědomostmi, ale také nepolovičatých, mužů prodchnutých láskou ku vlasti a svému národu, mužů rázných, ale především láskou prodchnutých ku jazyku československému. [Volání: Výborně!]

Veliký krok jsme učinili na poli osvětovém; také ve hmotném směru zlepšují se poměry naše, a proto ten hněv našich nepřátel.

To vše je dobré, ale namanuje se otázka, co s tím má činiti Sokol, který je spolek nepolitický? Pravda, Sokol je však školou, která vysílá junáky do života, vychovává muže v neohroženosti a jiných vlastnostech, jež v životě veřejném míti třeba. [Výborně!] Sokolstvo od let šedesátých rozmnožilo se do tisíců a dnes má po vlastech československých ve svazu československého Sokolstva 2 obce, českou Obec Sokolskou pro Čechy a moravsko-slezskou Obec Sokolskou pro Moravu a Slezsko a župu dolnorakouskou, celkem na 50 žup s 50,000 Sokoly a na 60 tělocvičen. V dobách nadšení konal Sokol svou povinnost, koná ji v dobách drobné práce i prohlubuje nyní činnost ve směru poučném.

Je-li nedostatků, nechť se k nim ukáže, neschází vůle k nápravě! Leč Sokolstvo nemůže ustoupiti vzmáhajícímu se sportu [Tak jest! Pochvala], který vždy a vždy zůstává buď jen hrou nebo něčím jednostranným.

V sokolství jest soustava, souměrnost, vyloučeno jest z něho vše jednostranné v příčině vývinu tělesného. Mimo to přibližeti musíme ku stránce duševní a zejmena národní. Má-li Sokolstvo plniti úkol svůj, musí právě v těchto těžkých dobách vysílati na zápasiště muže pevné, nezlomných povah, junáky celé. A v tom ohledu nelze mu činiti výčitek.

Nuž, nechť také Sokolovna zdejší chová vždy ve svých zdech nezdolné pracovníky, povahy pevné, hrdé a neústupné, při tom ale sdílí svornost bratrskou, pravou shovívavost, proti nepřátelům však nepoddajnost, a třeba-li, bezohlednost i dravou. [Výborně! Výborně!]

Silnější duchem zvítězí! [Tak jest! Na zdar!]

Hudba zahrála hymnu národní a občanstvo s obnaženými hlavami spolu ji zpívalo.

Budovatel pan Martin předává tělocvičnu starostovi panu Bečvářovi a přeje si, aby mezi Sokolstvo vstupovali mužové a junáci prodchnutí láskou k vlasti a národu.

Starosta pan Bečvář odpověděl, že tato hesla jsou napsána nejen na štítu sokolském, ale i v srdcích Sokolů, a že stan tento bude baštou hrdosti a nezdolnosti, ale také lásky a bratrství.

Tím dopolední slavnost skončena.

Odpoledne konalo se po průvodu městem v ohradě pana Martina veřejné cvičení župní za velikého návalu obecenstva. Provedení jednotlivých cvičení svědčilo o píli a dobrém výcviku a některé výkony byly velice pěkné. Celkový dojem byl velmi příznivý. Všechna cvičení sledována byla se zájmem.

Vkusná a zevnějškem svým imponující budova tělocvičny Sokola v Humpolci tvoří nároží ulice Sokolské a Barvířské. Vedle nutných místnost pro cvičení, sálí hlavní a šatny, jest v ní ještě místnost pro lidovou čítárnu a výborovna. V pozadí sálu je galerie pro obecenstvo, na protější straně pak prostorné pěkné jeviště. Sál tělocvičny je 17·15 m. dlouhý, 10·12 m. široký a 8 m. vysoký. Uspořádáním nářadí rozdělen sál pro 7 družstev osmičlenných. Rozebírací a snadno odstranitelná trámová konstrukce ustanovena je pro hrazdy, kruhy, šplhadla atd. Sál vnitřní zdobí poprsí Fuegnera, Tyrše, Havlíčka, Husa a Žižky, pak různá hesla. Plány vyhotovil pan Čížek a stavbu s částečnými změnami provedl pan Martin.

Sokolská jednota v Humpolci založena byla již roku 1868, hlavně zásluhou a přičiněním poslance pana Filipa Bečváře, nynějšího starosty města a starosty sokolské župy Havlíčkovy, který získal si velkých zásluh i o stavbu tělocvičny.

Památná slavnost v Niobraře.

Dokončení

Po skončení slavnostního programu rozešlo se obecenstvo k obědu a po obědě pořádány byly pak rozmanité zábavy. Milovníci sportu míčového bavili se hrou klubu z Creighton s klubem Indiánským, mimo to byly tu všeliké hry a dostihy. Starší osadníci čeští ovšem se takovýchto sportů nezúčastnili, nýbrž oživovali vzpomínkami při sklence piva zkušenosti v dobách minulých zažité. Před pátou hodinou dostavil se konečně na místo očekávaný řečník anglický, pan Edward Rosewater. Jelikož obecenstvo bylo jak jsme již sdělili, rozběhlým po různých zábavách, nedostavilo se k vyslechnutí výborné řeči jeho tolik posluchačů, jak zasluhoval, již vzhledem k jeho postavení, kteréž zaujímá, jakož i vzhledem k tomu, že sem cestu vážil. Pan Rosewater vyslovil své potěšení, že může podíleti se na této slavnosti, kteráž jest slavností hlavně českou a tedy lidu k němuž on se vždy s hrdostí hlásil. Připomínal, kterak vlast svou opouštěl a bylo patrným, že to vše uvázlo mu živě v paměti. Líčil loučení se s přátely a krajany, líčil cestu v mezipalubí plachetní lodě, pak příjezd do přístavu a usazení se v Clevelandě, kterýž byl cílem jejich cesty a kamž dospěli takměř úplně bez prostředků. Porovnával cestování přistěhovalců té doby s cestováním nynějším, shledávaje právě tak mnoho rozdílu mezi obojím, jako nalezá se rozdílu mezi poměry prvních osadníků, pionérů tehdejší doby a jejich poměry nynějšími. Připomenul pak, že on sám v roce 1863 a tedy sedm let dříve nežli založena byla osada niobrarská, usadil se v Omaze. Tehdy ještě nebyla Omaha spojena dráhou s ostatním světem, nýbrž jel po lodi ze Saint Louis do Nebraska City, odkudž teprve dostal se do Omahy, kteráž tehdy byla městečkem čítajícím as 4000 obyvatelů. Líčil poměry tehdejší doby, porovnávaje s nynějšími a upozorňuje na ten ohromný pokrok, na ten rozvoj jaký nastal na západě, a o ten měli čeští osadníci svůj díl zásluhy. Jest mnoho těch okresů v kterých čeští pionéři dali podnět k osazování se a k nynějším uspokojivým poměrům. Uváděl, že přijeli jsme do této země, abychom zde hledali polepšení svého postavení a všichni můžeme právem říci, že jsme též skutečně je nalezli. Toho si máme vážiti a oceňovati. Nalezli jsme nejen lepší hmotné poměry zde, jichž jsme účastni, nýbrž nalezli jsme též i svobodu politickou, kterouž jsme tam postrádali a v této svobodě zakotven jest též i všeobecný blahobyt země. Nepotřebujeme míti obavy, že tyto svobody budou kdy zmařeny aneb porušeny, neboť lid americký nikdy k tomu nedopustí a proto země tato zůstane vždy bezpečnou republikou, byť se pouštěly strašáky, že nalezají se svobody země této v nebezpečí. Dovozoval pak, že ne snad jen některý lid může si osobovati zásluhu o rozvoj této země, nýbrž k tomu přispívali obyvatelé všech národností, každý poskytl co nejlepšího a společnou snahou všech docíleno nynějších úžasných výsledků. Čechové se na tomto závodění podíleli činně a brali účastenství ve veškerém konání národa země této. Na národním pohřebišti z minulé občanské války u Chickamauga a jiných nalezají se mezi jmeny na náhrobcích i jmena česká. Ve válce se Španělskem stálo více Čechů pod praporem hvězdnatým, nežli poměrně vojínů kterékoliv jiné národnosti. Na poli obchodu, průmyslu i umění proslula jmena česká. Každý Čech, každý český mladík, každá česká dívka, zrozená v této zemi, mohou s hrdostí hlásiti se k svému původu a k své národnosti. Kdo by jinak jednal, jednal by nerozumně. Kdo by styděl se za svůj původ, podceňoval by nejen rod svůj, nýbrž i sám sebe. Řečník vždy s pýchou hlásil se k původu svému a ještě se nikdy nesetkal s nikým, kdo by projevil nějakou nevážnost k němu pouze jen z té jediné příčiny, že kolébka jeho stála na půdě české. Kdo je úcty hoden, jest téže hoden právě tak dobře co Čech, jakoby ji byl hoden co Němec, Švéd aneb Američan. — Řeč pana Rosewatera nalezala ohlasu v posluchačích, jak bylo patrným z toho, že přerušována častým potleskem.

Bylo úmyslem pisatele i pana Paldy zdržeti se několik dnů mezi bodrým osadnictvem niobrarským, však jednak potřeba lékařského ošetření a jednak i jiné příčiny nutily k bezodkladnému odjezdu po slavnosti a tak vraceli jsme se k domovu, aniž bychom užili návštěvy v Niobraře tou měrou, jak jsem hodlali. J. R.

Jací jsou Číňané.

O povaze Číňanů píše do Petrohradských Vědomostí Četěv následovně:

Noviny většinou líčí Číňany jako národ bojovný, ano krvežíznivý, chtějíce tím vysvětliti události, které se nyní v Číně odehrávají. Kdo něco takového o Číňanech tvrdí, tvrdí opak pravdy. V Číně bývají povstání, občanské války a převraty, ale ty se dějí také všude jinde. Mírumilovnost Číňanů je zajisté větší než Angličanů, Němců a j. národův evropských. V Evropě všechen mužský dorost vychovává se v duchu bojovném. V Číně naopak náboženství vede lid k pokoji a vypěstilo v něm povahu tak mírumilovnou, že Číňané, což je zajistě pádným důkazem, nevytvořili žádné hrdinské poesie ani národní, ani umělé, kdežto u národů evropských právě opěvování bojů je ve vysoké vážnosti.

Ukazují na chunchuzy, čínské loupežníky. Ale chunchuzové jsou jen loupežníci, jest jich málo a vyskytují se pouze v Mandžurii. A což v Evropě není loupežníků? Chunchuzové nikterak nemají zálibu v prolévání krve a obyčejně přestávají na pouhém oloupení, aniž ohrožují život své oběti. Ano, obyčejně spokojují se výkupným a tomu, kdo zaplatil výkupné, dávají malý praporeček, jenž je pak patentem bezpečnosti jeho majetku. Má-li Číňan kupec takový praporeček na svém voze, bez bázně veze s sebou všecko drahé zboží a slitky stříbra a jest úplně bezpečen, že jej chunchuzové nepřepadnou.

Vojenské posádky ruské podél východočínské trati mají ráz čistě policejní.

Podle mého mínění není možno představiti si pokojnějšího a mírumilovnějšího národa nad Číňany. Pobyl jsem v Pekině déle tří roků a jsem jeden z posledních Rusů, kteří se z Číny vrátili. Nejednou jsem konal z Pekina delší nebo kratší cesty. Měl jsem příležitost projeti také celé území, jež nám Čína ustoupila, byl jsem i ve mnohých čínských přístavech a výsledek mého poznání je ten, že Číňané jsou míru nejmilovnější, klidný a jemný lid, neschopný druhému ublížiti, pokud nebyl druhou stranou provokován.

Známo, jaké rozčilení panovalo v Pekinu v září 1898, když udál se palácový převrat a když někteří Evropané pro své zlobné a drzé chování byli od Číňanů insultováni. Mezitím já jsem svobodně jezdil rozčilenými davy a nestalo se mi nic nemilého, ačkoli jsem nikdy nebyl ozbrojen.

Zajel jsem si také do dolů ve vzdálených divokých horách. Spustil jsem se i do šachty, ale nikdo mi neublížil ani slovem. Velmi často ze zvědavosti potuloval jsem se po Pekinu za dne i za noci, býval jsem i v nejpochybnějších částech města, kde bydlí luza, ale nikdy mi nikdo neublížil ani slovem ani skutkem. Tak mírumilovno bylo obyvatelstvo pekinské naproti cizincům.

Ve vsech, kde je lid ještě prostší a prvobytnější, Evropan je ještě bezpečnější. Konečně všichni cestopisci, kteří skutečně v Číně byli a ji poznali, povděčně vychvalují mírumilovnost Číňanův, ano není příkladu, že by v Číně byl ubit býval cizinec, který měl pokojné úmysly a nebyl na př. politickým agentem. Naopak jsou případy, že celou Čínou projeli lidé ani slova čínsky neumějící a nemající tlumočníka. Nikdo mi neukáže na Evropana, který prožil v Číně několik let a tvrdil by o povaze čínského lidu něco opáčného.

Na severu a zvláště v Pekinu, jmeno ruské je velmi populárné. I prostí Pekinci vědí, že Číňané a Rusové žijou v přátelství.

Délka života je sedmdesát let. To je rekork řádně žitého života. Nemůžeme se všickni dožít tak vysokého věku, ale můžeme žít déle zdravěji a šťastněji, dobře a rozumně pozorujeme své zdraví. Zanedbání prvních příznaků choroby přináší při svém probuzení dloupou řadu nesnází. Když nastane vbsoký věk, znamenati budeme nepravidelnosti v tělesných výkonech. Tyto nepravidelnosti vyžadují pozornost. Ve výběru pravého léku pro unavená a vyšílená ústrojí máme vybírati mírný, ale účinný lék, který působí přímo na životní tekutinu, krev. Dra. Petra Hoboko je právě takovým lékem. Je, jak jméno ukazuje, oživovatelem krve. Nikoliv lékárnickým lékem, prodávý se lidem přímo vyrabitelem, jehož adresa je: Dr. Peter Fahrney, 112—114 S. Hoyne ave., Chicago, Ill.

Nejlepší ze všech!

Po padesáte let Mrs. Winslow's Soothing Syrup matkami podáván jich dítkám v době, když dostávají zoubky. Jste vyrušováni v noci a zbavováni spánku churavým, následkem bolení zubů plačícím dítkem? Jestli ano zašlete si ihned pro láhev "Mrs. Winslow's Soothing Syrup" pro dítky dostávající zoubky. Cena jeho jest neodhadnutelná. Ulevi ubohému trpícímu dítku ihned. Spolehněte se naň matky. Vyléčí průjem, zreguluje žaludek a střeva, vyléčí kolíku, změkne dásně, zmírní zápal a dodá svěžesti celému ústrojí. "Mrs. Winslow's Soothing Syrup" pro dítky zoubky dostávající, jest příjemné chuti a jest předpisem jedné z nejstarších a nejlepších ženských lékařek a opatrovnic ve Spoj. Státech. Jest na prodej u všech lékárníků po celém světě Cena 25c. láhev. Buďte jisti a požádejte o "Mrs. Winslow's Soothing Syrup."

媽母女子

Česko-anglický časopis **Anglické Listy** vychází nyní ve zcela nové úpravě a přináší hojnost rozmanitých povídek, článků a zpráv všeho druhu, anglicky i česky, i jak se čtou. Přináší také četná vyobrazení. Je to časopis pro každého Čecha, ať už se chce učiti anglicky od začátku, čehož se chce v té řeči zdokonaliti. Hlaste se o číslo na ukázku. Kdo nyní se přihlásí, dostane cennou premii. Pište nyní. Můj "Nový velký anglicko-český slovník", který nyní v sešitech vydávám, bude velká kniha, asi 3 nebo 4 palce silná, asi 9 palců dlouhá a 6 široká. Ještě lze dostati čísla od začátku. Hlaste se nyní, pokud zásoba stačí. Vyučuji také anglicky poštou a mohu vás naučiti za tři měsíce anglicky. Pošlu vám jednu úlohu na zkoušku, když mi nyní dopíšete. — Mám také na prodej tři knihy k učení se řeči anglické a sice 'Znalec angličiny', dále 'Praktickou školu anglického jazyka' a pak 'Čtenář novin anglických'. Chcete-li některou z těchto knih, pište mi. Adresa: Ant. M. Soukup, 583 W. 18th St., Pilsen Station, Chicago, Ill. 199r

Laciné výletní ceny do Colorado

ve dnech 19. a 20. června, 3., 9. a 17. července a 1., 7. a 21. srpna pro lístky z Chicaga a míst východně od řeky Missouri a v dnech 19. a 21. června, 3., 7., 8., 9., 10., 17., 18. července a 2., 7. a 21. srpna od řeky Missouri do Denver, Colorado Springs, Manitou, Pueblo, Salt Lake City, Ogden, Utah a zpět, prodávány budou

GREAT ROCK ISLAND DRAHOU

za cenu jízdy jedné s přirážkou $2.00 za cestu obě. Lístky platny budou do 31. října. — Pište si pro bližší podrobnosti a pro spisek "Colorado The Magnificient" — zdarma.

JOHN SEBASTIAN, G. P. A., CHICAGO.

Ochromení ramena jest hlavně příčinou revmatism ve svalu, jenž vyléčí se několikerým použitím "Chamberlain's Pain Balm". Na prodej u všech lékárníků.